

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXXV (69) • ŠTEV. (Nº) 24-25

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 7 de julio - 7. julija 2016

NE POZABITE NAS NIKDAR

METKA MIZERIT

Govor na domobranski proslavi v Slomškovem domu, 26. junija 2016

Letos poteka 71 let odkar je bil storjen strašen zločin nad slovenskim narodom. Vsako leto meseca junija pohitijo naše misli v domovino Slovenijo. Duh poišče skrite globeli in prisluškuje šepetu dreves. V temnih gozdovih, na robu prepadov, v zapuščenih rudnikih in strelskih jarkih ležijo umorjeni domobranci, ponos slovenskega naroda. Kočevski rog, Teharje, Hrastnik, rov sv. Barbare, škofjeloški gozdovi so kraji, ki bodo ostali za vedno zapisani v slovenskem spominu, kot priče mučeniške smrti naših mož in fantov. Pa ne le ti kraji; po vsej Sloveniji odkrivajo množična grobišča, kamor so komunisti zagrebli trupla svojih žrtev; 600 grobišč je že zaznamovanih. Spominjamo se tudi vseh tistih, ki so bili že v času vojne žrtve komunističnega nasilja. Duhovniki, možje, fantje, žene, dekleta in otroci, da tudi otroci so padali pod streli blaznih morilcev lastnega naroda. Vse v smislu komunizma, ki je pobijal vsakega, ki se je zoperstavil ideji revolucije.

*Na sam Veliki petek je udarilo čez nas
od Slovenskih goric do goriških Brd,
kot da vtisnil si v nas svoje Rane s križa Kalvarije.
Nekdo je v tem trenutku Slovenijo križal,
na treh koncih jih z žebli pribil ...
Ne daj Bog, da bi nam tudi kri prelil
prebodel srčno stran ...*

Tako toži Jeremija Kalin o začetku vojne.

Slovenijo so razkosali trije okupatorji: Nemci, Italijani in Madžari. »Naredite mi to deželo zopet nemško!« je kričal Hitler. Narod je trpel v pregnanstvu, koncentracijskih taboriščih, doma. Pa tudi srce so nam prebodli. Pod krinko Osvobodilne fronte so se komunisti borili za oblast. Kdor se jim ni pridružil, je bil izdajalec, kolaborant z okupatorjem. Tako so padale prve žrtve v Ljubljani: Emmer, Župec, Erlich, Rojc; Peršuh in drugi. Vosovski atentati so dosegli višek, ko je pod streli zavrtnega morilca padel bivši ban Dravske banovine dr. Marko Natlačen.

Po vaseh so gospodarili terenci, ki so izsiljevali od kmetov denar, hrano in obleko. Kdor se jim je uprl, je bil obsojen na smrt. Vosovska obveščevalna služba je temeljito vršila svoj posel. Dežela je pred njimi trepetala. Ubijali so duhovnike, župane, prosvetne delavce; vsi so bili žrtve komunističnega nasilja. Komunisti pa niso ubijali samo vplivnih ljudi. Pod njihovimi streli so padale cele družine. V Šentrupertu na Dolenjskem so v gozdu na krut način ubili župnika Franca Nahtigala in kaplana Franca Cvara. Sama sta si morala izkopati grob. Po hudem mučenju in pretepanju so ju ubili s krampom. Potem so umorili osem članov Mavsarjeve družine; najmlajši fantek še ni imel deset let. Komisija je kasneje ugotovila, da so ga še živega vrgli na ogenj. Eden od sinov je padel ob napadu partizanov na postojanko vaške straže, deseta žrtev je bil domobranec vrnjen iz Vetrinja. Na pokopališču v Šentrupertu je bil pokopan, preden so njegove relikvije prenesli na Zaplaz, tudi blaženi Alojzij Grozde, ki so ga po krutem mučenju na Mirni umorili iz samega sovraštva do vere, saj politično ni pripadal nobeni stranki, tudi ne vojaški skupini.

Posebna značilnost komunističnih umorov je bila, da so svoje žrtve pred umorom zverinsko mučili. Če danes prebiramo o teh žrtvah, ne moremo razumeti, da se je kaj takega moglo zgoditi med slovenskim narodom.

Škof Rožman je s prižnice prvič obsodil vosovske umore 30. novembra 1941. Takole je govoril: »Danes čujem govoriti sicer resne ljudi, da umor ni več zločin, ampak junaško dejanje, ko so dandanes nekatere vrednote politične narave višje, kot verske nadnaravne. Proti temu mnenju stoji božje razodetje, da je umor v nebovpijoč greh, ki božjo kazen izziva.«

Ob vosovskem atentatu na katoliška študenta Župca in Kinklja je škof Rožman napisal pastirsko pismo v katerem pravi med drugim: »Bratomor je v nebovpijoč greh in temu se pridruži še drugi, ko skuša z lažjo omadeževati svetlo čast obeh mučencev.«

Ob pogrebu dr. Natlačen je v njegovem imenu izrekel: »Ostani živ narod moj, ne ubijaj samega sebe.«

Do takrat so komunisti ubili že več kot tisoč Slovencev. Tedaj se je narod dvignil: »Umreti nočemo!« Po vaseh so se organizirale vaške straže, najprej v Šentjoštu nad Vrhniko. Potem so se ustanovljale po vsej Notranjski in Dolenjski. Fantje in možje so se uprli komunističnemu nasilju in umorom. Branili so svoje življenje, družine in krščansko vero. Po propadu Italije in padcu Turjaka, ki so ga partizani zavzeli s pomočjo italijanskih topov in njihovih topničarjev, so pobili najprej ranjence, nato pa na zlaganem kočevskem procesu obsodili in pobili skoraj vse stražarje, čeprav

Srečanje v domovini

Konec junija in začetek julija je doba, ko največ Slovencev, živečih po raznih deželah sveta, obiše domovino. Zato je postala že tradicija, da se takrat izvedejo razne prireditve, namenjene njim in njihovi problematiki. Tako tudi letos.

Tako so se v četrtek, 30. junija, zbrali v Državnem zboru na že 16. vseslovenskem srečanju. Tema je bila Praznujmo s slovensko domovino.

Veliko dvorano hrama demokracije so ob letu osorej napolnili rojaki, mladi po letih in srcu, okoli sto jih je prišlo iz vseh delov sveta in iz sosednjih držav. Predstavili so svoj pogled na stanje v Sloveniji in tudi predloge, kako odnos matic do njih izboljšati in okrepiti.

Vabljen uvodničarka je bila profesorica evropskega prava na dunajski univerzi dr. Verica Trstenjak, ki je spregovorila o odnosu do domovine. Med drugim je dejala, da potrebujemo učinkovito sodstvo, javno upravo, zdravstvo in socialo ter voditelje, ki bodo gledali na skupno dobro ne pa na svoj interes. Dejala je še, da tujino skrbijo jugonostalgicne težnje nekaterih v naših državah, sploh ker v prejšnji državni ni bilo spoštovanja človekovih pravic.

Drugi vabljeni uvodničar je bil Martin Lissach iz Trsta, ki je predstavil svoj pogled na zamejski položaj ter pokazal na izkrivljeno podobo, ki jo imamo do tistih, ki živijo v zamejstvu. Tretji vabljeni uvodničar Joe Valenčič je zbrane nagovoril prek videopovezave in povedal, da s Slovneijo praznujejo tudi v ZDA.

Uvodoma so rojake pozdravili predsednik državnega zbora Milan Brglez, minister za Slovence v zamejstvu in po svetu Gorazd Žmavc in predsednik parlamentarne komisije za odnose s Slovenci v sosednjih državah in po svetu Ivan Hršak, ki so ob 25-letnici slovenske samostojnosti poudarili pomen Slovencev po svetu pri mednarodnem priznanju Slovenije.

Brglez se je Slovincem, ki živijo v tujini, zahvalil za trud, ki so ga pred 25 leti vložili v prizadevanja za mednarodno priznanje. Po Brglezovih besedah pa je treba priznati, da v zadnjih 25 letih domovina ni bila najbolje upravljana. Ob tem je izrazil prepričanje, da je izgubljena leta mogoče nadoknaditi s trdim delom in vizijo.

Tudi minister Žmavc je opozoril na pomen njihovega prizadevanja za mednarodno priznanje Slovenije pred 25 leti. Glede ekonomske in migracijske krize, s katerima se sooča oziroma se je soočala

Slovenija, pa je dejal, da se je slovenski narod v preteklih krizah znal obdržati in celo napredovati.

Hršak pa se je obrnil predvsem na mlade, ki živijo zunaj slovenskih meja. »Mladi, kot vemo, so

Dijaki naše RAST-i nastopajo pred Magistratom

polni idej, polni novih pogledov in tudi kritični opazovalci sedanosti,« je dejal Hršak, ki je prav tako spomnil na vlogo Slovencev v tujini pred 25 leti.

V kulturnem delu programa sta nastopila mezzosopranistka Bernarda Fink Inzko in pianist Vladimir Mlinarič.

Zvečer istega dne se je začelo tudi 6. Srečanje Dobrodošli doma, ki je namenjeno družinju Slovencev v zamejstvu in po svetu in ga organizira Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

V NUK-u so odprli razstavo *V obljubljeno deželo: Slovenke v ZDA*, ki predstavlja zgodovino preseljevanj in naselitvena območja, stanje v določenih slovenskih središčih danes in številne pomembne osebe v slovensko-ameriški zgodovini. V Slovenski filharmoniji je bil koncert Vseslovenskega simfoničnega orkestra z gosti ob 25. obletnici slovenske samostojnosti. Omenili smo že v našem listu udeležbo Slovenskega mendoškega okteta, ki je častno zastopal našo skupnost.

V petek in soboto so si sledile razne točke programa, pri katerem so sodelovale skupine iz vseh različnih dežel, kjer delujejo izseljenke skupnosti. Za

nas je posebno zanimiv nastop RAST-i, abiturientov našega Srednješolskega tečaja RMB, ki so v petek, 1. julija, med 10. in 13. uro nastopili pred Magistratom in navdušili številno publiko, ki je sledila dogodkom dneva in bogatemu kulturnemu programu.

Srečanje Dobrodošli doma 2016 je sklenila sveta maša, ki jo je daroval ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Anton Jamnik v soboto, 2. julija 2016, ob 15. uri v cerkvi Svete Trojice na Kongresnem trgu (uršulinska cerkev). Pri maši sta sodelovala duhovniški oktet Oremus in Mešani pevski zbor Encijan iz Pulja. Po maši je sledil koncert okteta Oremus.

Minister Gorazd Žmavc ogleduje

Za zaščito vnukov in starih staršev

Odbor za varstvo pravic vnukov in starih staršev je za to sredo popoldne pred ministrstvom za delo pripravil protestni shod. Ministrici Anji Kopač Mrak želijo sporočiti, da koroška dečka spadata k babici in dedku.

V Odboru za varstvo pravic vnukov in starih staršev so prepričani, da sta otroka z nasilnim odvzemom iz domačega okolja doživela nepotreben šok, babici in dedku pa so o tem lagali in prikrivali načrte. Zato zahtevajo odstop vodstev in odgovornih na Centru za socialno delo (CSD) Velenje in Slovenj Gradec.

Babici in dedku so odrekli status družine z vnukoma, tako dečkov nista mogla obvarovati pred samovoljo CSD. Socialne delavce zato odbor poziva k spoštovanju Evropske konvencije za človekove pravice in evropskega sodišča.

Prepričani so tudi, da so odgovorni za nadzor dela CSD malomarno opravili svoje naloge. Zato zahtevajo odstop sekretarke SCSD in vodje Socialne inšpekcije.

Zahtevajo tudi razjasnitev vloge dr. Gabi Čačinovič Vogrinčič in profesorice Fakultete za socialno delo, ki so zlorabile stroko, da bi utišale nasprotovanje strokovne in

laične javnosti takšnemu odvzemu.

Od ministrice Anje Kopač Mrak zahtevajo prevzem objektivne in strokovne odgovornosti pri odvzemu vnukov zaradi dokazanih kršitev človekovih pravic dečkoma in starim staršem.

Upravno sodišče in upravna inšpekcija sta ugotovili kršenje človekovih pravic in postopkov. Cerarjevi koaliciji in vsem institucijam, ki imajo moč, da vplivajo na vrnitev otrok, pa tega ne storijo in raje ščitijo odgovorne za odvzem, v odboru za zaščito vnukov in starih staršev sporočajo, da bodo morali prevzeti odgovornost za podaljševanje travm otrok.

Že tri mesece sta dečka neznano kje, v tem času sta smela samo za uro in pol videti babico in dedka. V omenjenem odboru poudarjajo, da je to nezaslišano kratenje človekovih pravic otrokoma, babici in dedku, saj so še v zaporu obiski dovoljeni 1x na teden. Do vrnitve k babici in dedku zato zahtevajo tedenske stike. Dečka sta na stikih povedala, da želita domov. Zato skrbnico v odboru pozivajo, da prevzame strokovno odgovornost in nemudoma sproži postopek vrnitve v varno in ljubeče okolje k babici in dedku.

Kam plove Luka Koper?

Luka Koper je gotovo eno najbolj uspešnih slovenskih podjetij. Morda se je prav zaradi tega zadnje čase stanje zapletlo. Poseg države? Prodaja? Je sedanje vodstvo neuspešno?

Naj bo tako ali drugače, delavci so sklenili, da ne morejo dopustiti, da se s podjetjem ravna neodgovorno. Odločili so se za blokado pristanišča.

Vzporedno pa so v pismu predsedniku vlade Miru Cerarju poudarili, da je njihov glas zadnji klic razuma tistih, ki so siti uničevanja slovenskih podjetij. Uprava Luke Koper, večina članov nadzornega sveta in pooblaščen predstavnik zaposlenih pa so na sestanku ugotovili, da vodstvo družbe ni pristojno in ne more zagotoviti, da vlada ne

bo uresničila načrtov o ustanovitvi pristaniške uprave, so sporočili iz družbe. Nadzorni svet je zato za ta ponedeljek sklical izredno sejo o stanju v pristanišču.

Minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravko Počivalšek se je v soboto sestal z vodstvom Luke in Slovenskih železnic, a sestanek ni prinesel uspeha. Ker je želel govoriti le s predsednikom uprave oziroma generalnim direktorjem, so vsi predstavniki Luke Koper sestanek protestno zapustili.

Zaradi zaustavitve del v Luki Koper medtem stoji tovorni železniški promet v državi. Tudi za tovorna vozila je dostop do pristanišča onemogočen. Po ocenah Slovenskih železnic jim zaustavitev tovornega prometa, ki je glavni

vir njihovih prihodkov, dnevno povzroča okoli 700.000 evrov izgube.

Luški delavci so tri dni vztrajali pri blokadi pristanišča. Prvi mož Slovenskega državnega holdinga Marko Jazbec, ki je v petek odstopil, je bil po njihovem le izvrševalec odločitev, zato jih njegov odstop ne zadovoljuje. Njihovo nezadovoljstvo leti predvsem na ministra za infrastrukturo Petra Gašperšiča in državnega sekretarja Metoda Dragonjo.

Potem je prišlo do neke vrste premirja, ko so delavci sprejeli, da bodo delali osem ur dnevno. A položaj še daleč ni rešen. Posledice lahko odmevajo tudi v vladi sami. Primer Luke Koper je gotovo eden važnih znakov boleznin slovenskega gospodarstva.

Prihaja s 1. strani

NE POZABITE NAS NIKDAR

so prej obljubljeni pomilostitev vsem. Tedaj so se vse protikomunistične sile organizirale v slovensko domobranstvo. Do maja 1945 so branili Slovenijo pred komunističnimi napadi in nasilju. Po Jaltski pogodbi je Jugoslavija pripadala vzhodnim silam in prišla pod komunistično oblast. Domobranci so se umaknili na Koroško, od tam pa so bili vrnjeni v Slovenijo in predani komunistom, ki so jih brez sodbe umorili. Mučili so jih, pretepali, zasramovali in ubili v Kočevskem rogu, na Teharjah, v škofje-loških gozdovih in drugod. Domobranci so bili junaki; branili so krščanske vrednote in civilizacijo pred brezbožnim komunizmom, slovenstvo pred sovjetskimi silami in Stalinovim strahovanjem. Bili so zavedni Slovenci; povelevalni jezik je bil slovenski. Bili so kristjani; petdeset kilogramov svetinjic, križcev in rožnih vencev, ki so jih morali prebičani domobranci odvreči tik pred breznom, kamor so padali, je dokaz njihove zvestobe do konca. Šestdeset let po tem strašnem zločinu so našli ta zaklad vere komaj 20 cm pod površjem zemlje.

Danes bi se rada spomnila tudi trpljenja mater in žena naših domobrancev. Slovenske matere so svoje sinove spočele v ljubezni, rodile v trpljenju, z dobroto spremljale njihove prve korake, s ponosom njihovo odraščanje. Potem so čakale in čakale dolga leta. Po kolenih so romale na Križev pot in prosile za svoje može in sinove, ki so bili takrat že mrtvi. Nazadnje so morale slišati, da so bili domobranci strašno mučeni in umorjeni. Žalostna Mati Božja je sprejela v naročje svojega mrtvega Sina; žalostne slovenske matere še tega niso bile deležne; njihova naročja so ostala prazna.

Spominjam se matere, ki je živila med nami; izgubila je pet sinov.

*Bol matere, izgubila je pet sinov,
pet mečev je šlo skozi njeno srce,
nobenemu sinu za grob ne ve,
solze se treso kot drget zvona,
ki nenehoma samo za pogreb zvoni;
oči ji odpira solz nasilje,
molitve njene so le črne bilje.*

Od takrat je poteklo 71 let; čas celi rane.

Živimo vrednote, za katere so oni umirali? Smo zvesti njihovemu izročilu? Ni dovolj, da se jih enkrat ne leto spominjamo. Naše življenje mora biti v skladu z njihovimi načeli.

Kaj so mislili domobranci v poslednjem trenutku preden so padli v brezno? So molili: »Oče odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo.«

Sprava? Za spravo je potrebno priznanje in odpustanje. Odpustili smo, pozabiti ne smemo. In priznanje?

Justin Stanovnik piše: »Dokler slovenska politika ne bo dosegla, da se veliki politični zločin formulira in obsodi in da s tolikimi žrtvami podprti napor za obstojanje v civilizaciji na dobijo formalnega priznanja, Republika Slovenija ne bo demokratična država, ne bo država človekovih pravic.«

Te dni praznujemo 25. obletnico samostojne slovenske države. Verjamem, da so nam jo pri Bogu izprosil naši mučenci, da je bila cena njihove krvi. Naj nas še naprej podpirajo, da bo Slovenija zaživela v pravi demokraciji in pravični državi.

Oddaljeni v času in prostoru se spominjamo njihove žrtve. Slava slovenskim domobrancem!

RAZMIŠLJANJA OB ZMEDI

Odkrit pogovor je prijateljem užitek in med družabniki potreba, da se izčistijo ideje in različna mnenja. Medtem ko nudi znanec možnost zblíževanja, pogovor med pripadniki različnih ver je znak kreposti, ko pa se pogovarjajo nasprotniki med sabo, je to izraz politične modrosti.

MK

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Težak je ta teden za bivše funkcionarje K. Sedaj so se sodniki »čudežno« prebudili iz dolgoletnega spanja, in se precej navdušeno vrgli na obnovo postopkov, ki so že dolgo spali v sodnih omarah. Seveda, ne mislimo, da je vse zlato, kar se sveti. Marsikateri kaže navdušenje, a potihoma še vedno zavira ali preusmerja cilje raziskav.

Sivi dnevi. Tako bi lahko označili stanje te skupine »bivših«, ki so se te dni kar množično morali predstaviti pred posameznimi sodniki. Na čelu vseh je bila bivša gospa predsednica, ki ima pravzaprav med vsemi še najbolj enostaven položaj v sedanji sodbi. Obtožena je, da je dopustila (naročila?) ministru in predsedniku Centralne banke, da so »predhodno« prodajali dolar po nevedni ceni, da so vedeli, da bo treba valuto razvrednotiti. Poleg tega so cene v privatnih bankah bile krepko višje, realne. Po uradnih predpisih ne bi smeli nastavitvi nižje cene. A predsednica se lahko izgovori, da pač za to prodajo ni vedela. Težko ji bo kaj dokazati. Težje bo, ko bo morala odgovarjati na druge tožbe, med katerimi bo pranje denarja (caso Hotesur) zelo lahko dokazati. Mimogrede: te dni je Centralna banka izplačala zadnje obveznosti tiste nesrečne prodaje. Ta »špas« je državo stal točno 53 tisoč milijonov pesov. Bo kdo plačal za to? Preden se je te dni bivša predsednica znova podala v Buenos Aires, je v omrežjih (twitter, facebook) navalila na vlado in sodnike, češ da je ona žrtev preganjanja. Vzrok naj bi seveda bila njena politična drža, ki je naklonjena narodu; ne kot sedanja vlada, ki s povišanjem tarif in cen tira v revščino in uboštvo. Nikdar ne bo priznala, da je za sedanji kruti gospodarski in socialni položaj kriva ona. Zanimivo pa je, da sedaj med raznimi strokovnjaki teče polemika, češ, da dejansko ona sama sebi verjame in je v dnu srca prepričana, da je žrtev zarote liberalizma in kapitalizma.

Povratek v svet. Ves čas kirchnerizma je argentinska zunanja politika težila v izolacijo. Potem, ko je tedanji zunanji minister Timerman dejansko presekal stike z ZDA, se je država naslonila na Venezuelo, Kitajsko in delno na Putinovo Rusijo. Zato je razumljivo, da je tudi »mali« Mercosur zastal v svojem razvoju in pripomogel k sedanjemu težkemu položaju. Macri je takoj po nastopu začel spreminjati smer. Nova

zunanja politika je, med drugim, pripeljala do izrednega obiska predsednika Obame. Te dni pa je predsednik obiskal Čile, od tam pa pohitel v Evropo. Namen je dvojen: po eni strani približati Argentino tihomorskemu paktu, ki je vsekakor bolj uspešen kot pa južnoameriški trg; po drugi strani pa v Evropi pospešiti načrte povezovanja Mercosurja z Evropsko zvezo, ki je sicer star načrt, a je tudi v senci kirchnerizma zadnja leta sladko spal. Francija, Belgija in Nemčija so doživele njegov mimohod, preden se je vrnil, da bo načeloval praznovanju dvestoletnice argentinske samostojnosti. Macri je te dni doživel zadoščenje, ko je javnost morala sprejeti dejstvo, da med njim in papežem Frančiškom ni nikakršnega prepada. V nedeljo je dnevnik »La Nación« na prvi strani objavil intervju s svetim očetom. Naslov so bile papeževe besede: »Z Macrijem nimam nobenih problemov. Je zelo plemenit človek.« Vsa upanja kirchnerizma, da jim bo Frančišek pomagal, so splavala po vodi!

Kaj bo, kaj bo, če se inflacija ne ukroti? Pravzaprav je ta stavek znan iz Martina Krpana. Seveda, namesto »inflacija« je pisalo »Brdavs«. Učinek je podoben: strah in trepet. Ankete kažejo, da je za današnjega državljanja največja skrb porast cen. Celu večja kot pomanjkanje varnosti, čeprav je kriminal razpasen in dejansko ni dneva, da ne bi prišlo do kakega uboja. Ropi in ugrabitve pa so seveda na dnevnem redu. Se bo inflacija znižala? Vsekakor. Saj se vidno niža. A številke so še vedno take, da stresa vsakega normalnega ekonomista. Ob tej sliki moramo pač ugotoviti, da smo že začeli drugi semester, od katerega smo pričakovali več, kot nam pa more nuditi. Polomil ga je Macri, ki je za drugo polovico leta obljubljal izboljšanje. Ali pa so krivi lahkoverni prebivalci, ki so se oprijeli napovedi kot se utaplajoči prime za vsako bilko. Predsednik je moral pojasniti, da je rekel, da se bo položaj začel izboljševati, ne da bodo rešene vse težave. Kot zaskrbljujoč podatek navedimo, da že šest mesecev nenehno pada potrošnja. Ta padec je dosegel vrh prav meseca junija, ko je potrošnja, v primerjavi z junijem 2015, padla za 9,8%. In znova obljuba (upanje?) da je sedaj najhujše za nami. Medtem pa peronisti tudi ne najdejo poti, po kateri naj bi se rešili kirchnerizma in se vrnili na pot zmage.

MENDOZA

Spomin in upanje

Živimo mesec junij, mesec 25-letnice osamosvojitve Slovenije; zgodovinski čas, ko se je naš narod ponovno prebudil in se v velikem številu odločil pridobiti svojo več stoletij pričakovano samostojno državo.

Spominjamo se časa združenja, spominjamo se radosti našega naroda, ki je z globokim upanjem sprejel načrt nove bodočnosti.

Spominjamo se trpljenja in žrtev, ki so jih povzročile vojne, okupacije in komunistični terorizem. Potrjujemo zaupanje v Božjo previdnost, ki nam je tudi na prošnjo naših mučencev podelila preusmerjeno prihodnost, v bistvu za prihodnje generacije Slovencev.

Zahvaljujemo se za preživetje čas in

prosimo, naj se začetni proces nadaljuje in doseže celovito zaželeno orihodnost našemu narodu in državi.

Mesec junij - mesec spomina in upanja!

Mendoška skupnost je osamosvojitve domovine Slovenije pričela praznovati že na nedeljo 19. junija. Po letnem občnem zboru našega Društva, smo se zbrali pri pogrnjenih mizah in z golažem posloveli

fante Slovenskega Mendoškega okteta, ki so odpotovali v Slovenijo. Urad za Slovence po svetu jih je povabil na gostovanje in sodelovanje **DNEVA DRŽAVNOSTI** na Kongresnem trgu v Ljubljani, na predvečer slavne obletnice.

Mendoščani smo fantom napili in s ponosom izrazili srečno ter uspešno potovanje in nastop. Na večerni proslavi je oktet, ob spremljavi Simfoničnega orkestra RTV SLO zapel »Vandima«, glasbo Iztoka Mlakarja v priredbi Patrika Greblo. Z odlično interpretacijo Mendoškega okteta smo mendoški Slovenci bili navzoči in predstavljeni na uradni prireditvi osamosvojitve v prestolnici.

Naslednjo soboto, 25. junija, je

Društvo Slovencev priredilo spominsko proslavo na trgu Republike Slovenije v Mendozii. Naš Trg je bil prvi na svetu dokončan po osamosvojitvi in priznanju samostojne države.

V zadnjih mesecih smo predlagali in sodelovali z mestno občino pri preureditvi in olepšavi zunanosti trga. Obnovili smo keramične okraske, grbe, ornamente, kapelico - znamenje brezjanske in lujanske Marije, vodnjak, klopice, simbolični kozolec ter napis trga.

Z navzočnostjo mestnega župana dr. Rodolfa Suáreza in častnega konzula Slovenije v Mendozii inž. Jožeta Šmona, številnih rojakov, prijateljev slovenske skupnosti, Argentinec in predstavnikov drugih narodnosti, časnika in televizije, smo sprejeli obe zastavi. V narodnih nošah sta vstopila Valerija Bajda in Matjaž Nemanič. Navdušeno smo zapeli obe narodni himni. Pozdravne besede in sintezo dolge slovenske zgodovine je podal Davorin Hirschegger. Poudaril je pomen dolgotrajne gradnje, ki je bila potrebna za doseg globoke spremembe in izboljšave narodovega življenja. Slovenci smo skozi tisoč let hranili in zoreli našo narodno zavest, do končno srečnega 25. junija 1991.

Pevski zbor nas je navdušil s pesmijo *Slovenija v svetu*, poezija dr. Marka Krem-

žarja v priredbi Jožeta Osane. Kratek prevod besedila je omogočil razumevanje naše ljubezni do domovine. Sledila je *Cueca de la viña nueva*, izraz hvaležnosti Slovencev novi domovini Argentini.

Slovenska beseda, petje in narodni plesi so kulturne vrednote. Malčki naše Slovenske šole sv. Cirila in Metoda, so nam jih predstavili na odru, z učiteljskim

zborom in spremljavo Pavlija Nemaniča na kitari in brata Matjaža s harmoniko. Zborovsko in otroško petje je vodila Mariana Ruíz Díaz. Otroško petje,

deklamacija in rajanje so bili odobreni z dolgim ploskanjem. Proslavo je zaključila Folklorna skupina »Korenine«, z istrskimi plesi. Trije pari so na majhnem prostoru navdušili vse navzoče. Folklorno skupino poučuje prof. Saíd Hamdam - Daniel Gómez. Veselje in splošno navdušenje je množica obdarila z iskrenim ploskanjem.

Končno smo izrazili hvaležnost g. županu in občinskemu svetu za upoštevanje naše prošnje in za njihovo sodelovanje. Prav tako smo se zahvalili in čestitali vsem, ki so doprinesli svoje delo, učiteljicam slovenske šole, muzikantom in pomagačem ter vsem navzočim, ki so se v tako lepem številu pridružili našemu spominu v kar preveč mrzlem popoldnevu.

Priznati želimo, da so mnogi čakali degustacijo dobre kapljice in slovenskih narodnih jedi, klobas s kislim zeljem in veliko različnih sladkoti kot so potica, štrudelj, rogljički, in piškoti. Tudi domačega šnopsa ni manjkalo. Mnogi so si ogledali razstavo naših pokrajin in nekaj domačih umetnih izdelkov. Karta Slovenije je povzročila mnogo vprašanj in pojasnil o vojnah, spremembah državnih meja in poti begunskih dogodkov leta 1945. Dolgo smo ostali na trgu in navdušeni kramljali s prijatelji ter izrazili: »Živela Slovenija - živela Argentina, Vivan Argentina y Eslovenia!«

Božidar Bajuk

BLAŽENI CURA BROCHERO (23)

Pastir, ki je dišal po ovcah

Zbrala in priredila Metka Mizerit

ZNAMENITI DOBROTNIK

Veličastna dela

Prvi meseci leta 1886 so bili slovesni in prebivalci Traslasierra so praznovali. Cordobski škof Juan Capistrano Tissera je na svojem kanoničnem obisku prepotoval vso župnijo. Iz Córdoba je prišel v Cruz del Eje; od tam v Soto in Salsacate in končno v Villa del Tránsito. Kanonični obiski se včasih ponesrečijo zaradi malenkosti v upravljanju. Vendar pastoralni obisk msgr. Tissera ima pečat veličine. On zna videti, zna vrednotiti trud in napor, zna navdušiti. Kamor gre, čuti globoko vdanost vernikov do pastirja in hvaležnost do Boga zaradi blagoslova duhovnih vaj. Po napornih dneh pridig in birmanja v okoliških vasi je prišel škof v Villa del Tránsito in se mu je zdelo, da sanja. Veličino dela, živahnost šolskega življenja, močne skupine oseb, ki opravljajo duhovne vaje, delo katehistov, množična navzočnost pri svetih mašah, veselje vsega prebivalstva ... vse to ima pred očmi in se lahko vsega dotakne z rokami. Škof čuti pristne in junaške kreposti v tem naporu, zasidranem v neutrudni gorečnosti in vsakodnevni odpovedi.

Tako je napisal pomočnik msgr. Tissera: »Ta dela presenetijo obiskovalce, ker so veličastna in v dobrem stanju, kako jih je zastavil njihov ustanovitelj duhovnik Brochero; čeprav se zde zaradi revščine teh krajev in še mnogih drugih okoliščin skoraj nemogoče. Škof hoče pustiti jasno pričevanje in svoje občudovanje skromnemu delavcu, ki vse to pripisuje božjemu blagoslovu in sodelovanju svojih faranov ter skriva veliko moralno vrednost za hudomušne smešnice.«

Lastnoročno je škof napisal: »Izjavljamo, da se je gospod duhovnik častni kanonik Jože Gabrijel Brochero v svoji neutrudni gorečnosti za božjo slavo in rešitev duš, ves čas žrtvoval na vseh področjih pri delu veliča-

stnih stavb, ki jih je pozidal in sicer: Dom duhovnih vaj, Zavod sester presvetege Srca Jezusovega, župnišče in hišo za misijonarje. Za vse to delo po pravici zasluži naslov: Slavni dobrotnik te župnije in njenega sosedstva.«

Zdi se nam, da je bil gospod škof pri naštevanju dela duhovnika Brochera celo skromen. Lahko bi razširil njegovo delovanje, kakor bomo videli v prihodnjih poglavjih.

Nečastno za Córdoba

Izjava škofa msgr. Tissera je bila ena zadnjih dejanj, ker je dva meseca potem umrl. Medtem, ko so iskali njegovega naslednika, je poteklo več mesecev, ker so se pojavile mnoge težave pri izbiri trojke kandidatov, ki bi jo morali predstaviti senatu. Nekateri uradni časopisi so predlagali ime duhovnika Brochera za listo kandidatov za škofa. Njegovi prijatelji v Córdoba so mu sporočili svoje zadovoljstvo. Po drugi strani so vsi vedeli za njegovo prijateljstvo s predsednikom Juárez Celmanom, čigar vpliv bi bil odločilen.

Edini, ki je bil popolnoma nasproten, je bil duhovnik Brochero. Potem, ko je prejel razne tovrstne »čestitke«, je hitro odgovoril: »Hvaležen sem Vam za Vašo ponudbo, ne za Vaše čestitke. Za Córdoba bi bilo nečastno, če bi v trojki bilo zapisano ime Brochero. Sem neumen, brez zmožnosti in kreposti. Posredujte, da se ne bom pojavil v trojki.«

Lahko bi to izjavo imenovali telegram ponižnosti. Zgodovinarji kot Francisco Company menijo, da ne bi bila nobena »nečast za Córdoba«, niti za argentinsko škofijo, če bi krepostni duhovnik Brochero postal škof. Vendar to ni bilo v božjih načrtih.

Po drugi strani menimo, da je bil oče Brochero pristen in zvest samemu sebi, ko je odklonil, da bi bil kandidat za škofa. Bil je zvest poslanstvu, ki mu ga je zaupal Gospod. Bil je človek iz ljudstva in je hotel biti pastir in glasnik preprostega, ponižnega ljudstva; bil je kmečki duhovnik,

čigar vpliv je bil naravn na srce težav življenja: Bil je človek dejanj, ne govorniškega odra. Bil je svoboden kondor višav in bi se čutil zaduženega v mestni kletki.

Brochero je hotel biti svojemu ljudstvu papež, škof, cesar, ampak na svoji muli Malacara (grd obraz), izzivati gorske nevihte, »priganjati« svoje farane na srečanje z Gospodom v Domu duhovnih vaj.

Žile napredka

Jože Gabrijel Brochero je poznal nadloge svojega ljudstva; osamljenost, težave sporočanja, nezmožnost trgovanja, nesposobnost proizvodnje ... Želel je, da bi njegovi farani napredovali ne le duhovno, ampak tudi materialno. Iz te družbene rahločnosti, ki je končno ljubezen do bližnjega je izšla skrb Brochera, da bi pospeševal napredek svojih ljudi potom šole, cest; da bi se naredili kanale za namakanje polja, zgradili jeze, železniške proge. Brochero ni bil politični vodja, ampak nesebičen in požrtvovalen pastir svojega ljudstva, tako v duhovnih kot materialnih stvareh.

Vsako potovanje v Córdoba je izkoristil, da je obiskal svoje vplivne prijatelje in jih prosil za pomoč pri svojih načrtih. Izkoristil je prijateljstvo z dr. Celmanom, da ga je navdušil za gradnjo ceste med Córdoba in pokrajino Traslasierra. Končno, po mnogih prizadevanjih so naredili načrte v obliki podkve za tri metre široko cesto po Sierras Grandes. Proračun naj bi bil zastavljen za 3500\$. V odboru za gradnjo ceste je bil tudi Brochero, ki je bil najbolj navdušen. Ker ni bilo dovolj denarja, je Jože Gabrijel načeloval skupini svojih faranov, da so dokončali cesto »kot uslugo domovini« (gauchada a la patria). Se razume, da so se pri gradnji teh cest srečavali z različnimi težavami. Treba je bilo razstreljevati skale, graditi nasipe, mostove. Brocherovo najpomembnejše delo je bila cesta med Soto in Villa Dolores.

(Dalje prihodnjic)

PRAZNOVANJE 25. OBLETNICE SLOVENIJE

Buenos Aires obe

Vemo, da je vsako praznovanje pomembno, še posebno, ko gre za obletnice. Bolj navdušeno pa ponavadi praznujemo ob priložnostih jubilejnih t.i. okroglih števil. In še posebno pa če imamo priložnost, da za tako obletnico pripravimo praznovanje posebne vrste. Tako torej lahko rečemo, da so se v soboto, 25. junija 2016 nekako uvrstili planeti: vlada mesta Buenos Aires je v okviru praznovanj dvestoletnice argentinske neodvisnosti, ponovno organizirala ciklus »Buenos

Aires celebra» za razne vseljske skupnosti, med njimi tudi za Slovence, ki živijo v Argentini, prav tako kot pred šestimi leti. Ampak ne samo to; ponudila se je možnost, da bi Slovenci pripravili to praznovanje ravno 25. junija (bila je pač sobota in te prireditve se izvajajo ob koncu tedna), na sam datum 25. obletnice rojstva samostojne Republike Slovenije. Priložnost je bila edinstvena, kot

po naključju, in bilo jo je treba izkoristiti. In to se je dejansko zgodilo. Slovenska skupnost v Argentini je, točno na dan okroglega jubileja slovenske osamosvojitve, praznovala s celodnevним programom v jedru buenosaireskega vele mesta, na tak način da bo prireditev verjetno ostala med spomina vrednimi dogodki naše skupnosti (prav tako kot takratno zbiranje Slovencev na trgu San Martín, pred petindvajsetimi leti, ali pa prvi

»Buenos Aires celebra Eslovenia« leta 2010).

Dan je pričel z zahvalno sveto mašo v buenosaireski stolnici. Že pred enajsto uro so se začele polniti klopi v cerkvi, medtem, ko so se narodne noše zbirale na Majskem trgu in so organizatorji skrbeli še za zadnje detajle. Točno ob 11.30 so v polno stolnico vstopili ministranti, okoli 50 narodnih noš, zastavonoše in somaševalci, medtem ko

je s kora donela »Pozdravljena, mati dobrega sveta«. Člani petih pevskih zborov (Ex corde iz Ramos Mejje, MPZ San Justo, Slovenski zbor iz San Martina, pevski zbor s Pristave in pevski zbor Carapachay-Lanús) in ga. Anka Savelli Gaser, ki je igrala na orgle, so dali začetku liturgije mogočen okvir. Bilo je verjetno nad sto pevcev skupaj zbranih pri maši, ki jo je daroval nadškof msgr. Andrej Stanovnik, škof v mestu Corrientes, somaševali so pa škof v Catamarci msgr. Lojze Urbanč, delegat za dušno pastirstvo slovenske skupnosti v Argentini msgr. Jure Rode, Franci Cukjati, Robert Brest, msgr. Franci Urbanija, msgr. Mirko Grbec, France Urbanč, France Himmelreich, Tone Rant in msgr. Vicente Turturro. Okoli petsto vernikov je bilo prisotnih pri tako slovesni sv. maši.

Najprej je msgr. Rode pozdravil vse navzoče. Mašo je vodil Jože Oblak, berili in psalm pa so brali člani odbora Zedinjene Slovenije, ki je v glavnem imela na skrbi celotno organizacijo dneva. Med pridigo je nadškof Stanovnik, z uspešnim prepletanjem slovenščine in španščine, govoril najprej o božji previdnosti in o božjem srcu, ki je polno usmiljenja do naših narodov in do vsakega izmed nas posamezno. Izkušnje te božje milosti - je omenil - je pa tudi klic, da delujemo za našo popolnost, da smo Bogu hvaležni in skrbimo za uresničitev njegove volje. V zvezi z berili in evangelijem je poudaril, da smo vsi potrebni ozdravljenja in globoke spreobrnitve, da moramo neprestano prenavljati v Kristusa in biti drugim služabniki. Glavno zlo današnjega časa je razdvojenost, ki onemogoča, da bi se med seboj spoznali kot bratje, in to velja tudi za slovenski narod. To je treba spoznati, a za spoznanje je potrebna ponižnost. Le tako, in z vero v Kristusa, ki se ne omeji na osebno

življenje ampak se odpre v družbo (ponovljen motiv papeževske nauka) bomo zmogli pridobiti stike za gradnjo skupnega doma. »Slovenstvo je blestelo v lepoti, ker ga je obsijala vera« je rekel nadškof in poudaril, da so taka srečanja »spomin in opomin«, priložnost za globoko obnavljanje naše bogate dediščine, naših odgovornosti, ki jih imamo sami s seboj in z družbo v kateri živimo. Današnja kriza je na vrednotah, na morali, in slovenska skupnost ima zelo važen izziv pri tem, saj smo po dediščini prejeli dar vere in ga moramo deliti z drugimi. »Bili smo poklicani kot kvas v družbi. Smo služabniki družbe.« Končno je pa še posvetil naša naroda Mariji v podobi lujanske Device.

Ob koncu obhajila je slavna »Marija skoz' življenje« napolnila vso cerkev in srca vseh prisotnih. Kot vedno, je bila ta pesem izmed najbolj ganljivih trenutkov obreda in prav gotovo ena od tistih pri kateri se prisotni najbolj udeležijo, skupaj z Zahvalno pesmijo pred sklepnim blagoslovom.

Ob 12.45 je bilo konec slovesne sv. maše (bila je res slovesna!) in pevci na koro so spremljali končne slike in odhod dušnih pastirjev s slovenskim petjem Haendlove Aleluje. Naj si bralec predstavi, kako je bilo, če omenim, da so ob koncu pesmi ljudje kar spontano zaploskali.

Iz stolnice so se prisotni kar hitro pomaknili na Avenida de Mayo, kjer je bila cesta zaprta in oder pripravljen za družabno srečanje in

kulturni program. Čakale so jih seveda tudi stojnice Našega doma San Justo, Slovenskih odbojkarjev, Slovenske Pristave, Veleposlaništva, RAST-i XLVI, Slovenskega doma San Martín, Slomškovega doma, Asociación Eslovena Triglav de Entre

Ríos in Zedinjene Slovenije. Večina izmed teh je nudila dobre za pod zob in za v grlo, druge so imele na razpolago pa tudi nekaj kulturne vsebine. Poleg tega so pa narodne noše in še drugi ponujali brošure z opisom Slovenije, njene zgodovine in zgodovine Slovencev v Argentini.

ki je bila iztočnica za veselo praznovanje. Sledil je nastop folklorne skupine Slovenske vasi; ples gorenjske tradicionalne in tudi remiksirane polke so ljudje spremljali z ritmičnim aplavzom. Nato se je predstavil Zlatorock s pesmimi »Marina«, »Skupaj hodiva naprej« (lastni slovenski prevod Pappove »Juntos a la par«) in »Na soncu«.

Z njimi je proslava še pridobila na moči. Slovensko društvo Triglav iz Rosaria je nastopilo s folklorno skupino Vesel slovenski duh, ki je predstavila ples iz Istre. Nato je na oder stopil že 42. letni Slovenski

inštrumentalni ansambel s pesmimi »Deklica«, »Ljubim te Slovenija« in »Ostanimo prijatelji«, ki so jih ljudje veselo spremljali s plesom.

Prišel je na vrsto prvi nastop Mladike z dolenskim plesom v izvedbi dvajsetih otroških plesalcev; za njimi pa bertri pesmi: »Hiti počasi«, »Folklorna skupina chaya, ki deluje že od l. 1919, ljubljanskimi plesi, nato naša zala rezijanski ples.

Folklorna skupina Slovenske vasi je ponovila svojo predstavitev, sledila jim je pa »močna« predstava Zlatorocka z Kreslinovimi »Ena pesem« in »Lahko bi zletelo«. Vedno več ljudi se je približevalo oderu, tako da so postavljeni stoli postajali polagoma odvečni. Zopet je na oder stopila skupina iz Rosaria, tokrat s Tržiškimi plesom, nato pa je Slovenski ansambel podal svoji zadnji skupini s Pristave, ki deluje prvič predstavila s štajeske skupine Maribor z gorenjskimi zopet predstavil KM 43, z repertoarjem in sicer »No dala«, ki je posebno navdušil navzoče, bodisi Slovence ali ne. Pristava je ponovno stopila na oder s plesi iz Trente, zadnji ples tega dela je bil pa prekmurski v izvedbi Mladike. Končno so fantje Baires Polke zaključili neformalni kulturni del s ponovitvijo Na Golici, s katero se je nekaj več kot pred tremi urami pričelo to slovensko popoldne v Buenos Airesu. Vse te predstave Viktor Leber, ki je tudi izraz navzočim celo vrsto geografskih, gastronomskih, turističnih in o Sloveniji in še drugih; pa spodbujal dobro voljo na ekranu v ozadju odra si je

veležuje Slovenijo

značilnostmi, kar označuje umetniško bogastvo, na katerega smo lahko zdravo ponosni.

A to seveda še ni bilo vse. Nekoliko čez 16. uro je pričel drugi - formalni - del kulturnega programa. Vstopu argentinske in slovenske zastave je sledilo petje himen (za Zdravljico sta poskrbela prestižna slovenska inštrumentista Janez Douč in Boštjan Gombač). Nato je predsednik krovne organizacije Zedinjene Slovenije, inž. Jure Komar, pozdravil vse navzoče in izrazil veselje ob sočasnem praznovanju 25. letnice slovenske neodvisnosti in 200. letnice argentinske osamosvojitve. Posebno se je zahvalil vladi mesta Buenos Aires za možnost, ki jo je nudila, da je bilo tako praznovanje uresničeno, prav tako Republikli Sloveniji in veleposlanstvu ter vsem slovenskim organizacijam, ki so sodelovale pri prireditvi. Za njim je spregovoril tudi predsednik »comune št. 1«, Roberto Salcedo, ki je lepo pozdravil in se zahvalil za vse kar Slovenci naredijo v argentinski

bend KM 43, ki je podal »Rdečo rožo« in »Rdeča upina Maribor iz Carapal. 1994, se je predstavila z nam je pa Mladika poka-

je Slovenski instrumentalni adnji dve pesmi. Folklorna deluje že od leta 1989, se itajerskimi plesi. Sledila je njskimi plesi, nato se je pa -3, a sedaj z argentinskim »No saber de ti« in »Olvi-

skupnosti. Tudi Mercedes Bárbara (jefa de gabinete de la Subsecretaría de derechos humanos y pluralismo cultural) je spregovorila s pozdravom in se veselila takega praznovanja (»¡Una gran fiesta!« je izrekla). Končno je pa pozdravila tudi veleposlanica Republike Slovenije v Argentini, Jadranka Šturm Kocjan. Govorila je o Sloveniji kot mladi državi, o kateri so Slovenci sanjali tekom tisočletja; opisala je pregled zadnjega stoletja slovenske zgodovine do junija 1. 1991 in omenila, da je bila prav Argentina prva južnoameriška država, ki je priznala slovensko osamosvojitvev. Poudarila je tudi pomembno mesto, ki ga

tave je napovedoval dr. izrabil priložnost in podal eografskih, demografskih, nih in kulturnih podatkov jih zanimivosti, istočasno oljo - lastno in drugih. Na si je pa publika med vsem tem lahko ogledala Slovenske lepote.

Po tako dolgem naštevanju si bralec lahko predstavlja, kaj vse je slovenska skupnost zmožna postaviti na oder, ob priložnosti tako pomembnega praznovanja. Posebej opisati vsako predstavitev bi bilo nemogoče za tako omejen prostor, a dovolite, da na splošno pohvalim kvaliteto vseh nastopov; vsak s svojimi

Argentino, ki je dobrovoljno sprejela Slovence, ki so morali zapustiti domovino. »Trudimo se, da bo vse še boljše in lepše« je zaključila.

Nato so si navzoči zopet ogledali slovenske lepote z video-projeksijo na ekranu. V znak zahvale vseh

Slovencev, ki so bili sprejeti na teh južnih tleh, sta nastopili skupini Mladika in Maribor z argentinskimi folklornimi plesi. V istem vzdušju sta nastopila tudi slovenska tango-pesalca Andreja Podlogar in Blaž Bertonec, ki sta bila že večkrat nagrajena v Evropi. Po tem delu, posvečenemu Argentini, je prišla na vrsto počastitev slovenske zemlje: na stopnišče pred odrom so pristopili člani pevskih zborov iz San Justa, Ramos Mejje, San Martina in Pristave

z belimi, modrimi in rdečimi šali okoli vratu, s katerimi so tako sestavili slovensko zastavo. Nad devetdeset zbranih pevcev, kar mogočna slika!

Pod vodstvom Marte Selan Brula in v spremstvu ansambla Baires Polka so nam podali pesem »V dolini tihi«. Posebno ganljiv je bil tudi nastop zbora okoli sto otrok sobotnih slovenskih šol, ki nam je pod vodstvom Marcela Brule zapel venček otroških pesmi (Naša četica koraka, Moj očka ima, Mi se imamo radi, ipd.). Z njimi se je srce poslušalcev (in gledalcev) napolnilo ne le nežnosti, temveč tudi upanja v vztrajanje pri ohranjanju slovenske kulture na argentinski zemlji v prihodnosti.

Za tem je nastopil že omenjen duet Janeza Douča in Boštjana Gombača, ki sta se tokrat s profesionalno kvaliteto izkazala kot inštrumentista in tudi kot prirednika, saj sta podala modernizirano prirejene verzije večinoma poznega repertoarja. Potem so zopet pristopili odrasli in zapeli venček pivskih pesmi, zdaj pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar in

s spremljavo omenjenega dueta. Končno se jim je pridružil še Baires Polka in vsi skupaj so, pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic, podali znano »Slovenija, od kod lepote tvoje«. Med petjem te pesmi so pristopili na oder, pred njim in ob njem še vsi nastopajoči, tako da je zadnja slika bila res mogočno številna in veličastna. Dr. Viktor

Leber in Štefi, ki sta bila napovedovalca te akademije, sta se končno zahvalila vsem, ki so na ta ali oni način sodelovali pri pripravi in izvedbi uspešnega praznovanja. Na spletu si bo bralec lahko ogledal celo vrsto slik in video-posnetkov, s katerimi bo lahko ponovno doživel vtise tega nepozabnega dneva ali pa - če ni bil prisoten - si boljše lahko predstavljal, kako je vse potekalo. Facebook je bil že isti dan poln vizualne informacije, kar je tudi znak veselja, s katerim smo vsi doživeli ta dan.

Kaj takega spraviti skupaj seveda ni enostavna zadeva. Mnogo truda je potrebno, pa tudi dobre volje, smisla za organizacijo, požrtvovalnosti, potrpljenja, živcev, vaj ... Poleg voditeljev vsake skupine, so si zaslužili posebne zahvale in čestitke skupni organizatorji, ki so v zadnjih mesecih skrbeli za uresničitev prireditve. Za glasbenike (zbori in ansambl) je skrbel prof. Andrejka Selan, za folklorne skupine prof. Mirjam Mehle, za povezavo in slike Tatjana Modic in Dominik Oblak, za brošuro Jože Lenarčič, za sveto mašo Martin Selan, za celotne zadeve cont. Pavel Brula in dr. Marjana Poznič. Njim naj dodam še vse neimenovane zakulisne sodelavce, ki so nudili svojo pomoč, prav posebno pa Marka Selana, ki je celotno skrbel za akademijo in z zavzetostjo vodil poseben pripravljni odbor za organizacijo kulturnega programa.

Lahko smo gotovi, da so se s celodnevni programom dosegli zaželeni cilji: mogočno praznovanje 25. obletnice slovenske osamosvojitve (tudi slovenski tisk se je temu takoj odzval), dokaz ohranjanja slovenske kulture v izseljenstvu, množični in istočasno kvalitetni nastopi, in vse to v veselim in večinoma prijateljskem vzdušju. Vsem, ki ste poskrbeli za tak uspeh, ponovne čestitke in

zahvala. Naj bodo nam, kot skupnost, v veselje zaradi vse do sedaj opravljenega dela, istočasno pa tudi izziv za pomnožitev naših moči v prid prihodnjega delovanja. Vse najboljše, Slovenija! In še tako naprej slovenska skupnost v Argentini!

M.
Fotografije: Marko Vombergar

Obrazi dveh domovin v Gorici

Gorica in Kulturni center Lojze Bratuž sta v petek, 3. junija, gostila zelo lep, bogat in srčen kulturni dogodek, ki je bil argentinsko in slovensko obarvan. Priredili smo ga pod skupnim naslovom *Obrazi dveh domovin*. Nastajal je več mesecev in se sproti bogatil, temelj mu je bila razstava o Tonetu Oblaku z naslovom »Zapustil sled sem svojih korenin«, ki je nastala lani ob 70-letnici begustva, in želja, da bi obiskala tudi Gorico. In da bi tudi v naš zamejski prostor vnesla nekaj tiste srčne kulture, ki je tako značilna za vas Slovence, ki živite v Argentini.

V prvem delu večera smo v pritličju in v prvem nadstropju našega hrama odprli kar tri razstave, vezna nit ste bili ravno Slovenci v Argentini, ki ste se v to latinskoameriško državo preselili po drugi svetovni vojni, ker so vaši predniki bežali pred komunizmom.

Številne prisotne sta nagovorila predsednica Centra Franka Žgavec in predsednik izseljenskega društva Slovenija v svetu, ki je sodeloval pri organizaciji Uroš Zorn, večer pa je povezovala pobudnica dogodka, časnica Erika Jazbar.

Življenje in delo podjetnika, rezbarja, organizatorja, kulturnega delavca ter družinskega očeta Toneta Oblaka je predstavila Verena Koršič Zorn. Povzela je njegovo življenjsko zgodbo, eksodus, Vetrinj in prihod v Argentino, »ki je dala zatočišče in možnost novega začetka veliki večini slovenskih beguncev, oropanih imetja, dostojanstva in domovine«. Tu so nanovo zaživeli, si ustvarili družine ter takoj organizirali kulturno življenje. Tone Oblak je svoj prirojeni čut za lepoto in umetnost posvetil slovenski skupnosti in domu San Justo. Vzporedno s poklicnim delom je svoje umetniške zamisli uresničeval v scenskih zasnovah za dramske predstave, v cerkveni opremi, v samostojnih kiparskih in slikarskih delih za zasebne domove, v gradbenih projektih.

Tonetu Oblaku ni bilo dano, da bi živel v Sloveniji. Doma bi verjetno delil usodo 15 tisoč drugih Slovencev, ki so jih v osvobodjeni Sloveniji pobili in ležijo neznanu kje. Maja 1945 si je z drugimi brati rešil življenje, ker se je umaknil na Koroško. Marjan Kocmur je bil poklicni fotograf v Ljubljani, spremljal je to nepregledno množico Slovencev čez Ljubelj do Vetrinja. Posnel je unikatne fotografije, ki so bile pod naslovom Umik čez Ljubelj, maj 1945, skozi objektiv Marjana Kocmurja na ogled tudi v Kulturnem centru Lojze Bratuž, o stričevem delu pa je na odprtju spregovoril Marjanov nečak Boštjan Kocmur. Z izjemno tenkočutnostjo je Marjan Kocmur uspel dokumentirati stisko navadnih ljudi in okolje, v katerem so se znašli. »Bil je fotograf, ki je bil sam vpet v dogajanje tistega časa«. Marjan Kocmur je nato v Argentini skoraj tri desetletja zapisoval pričevanja ljudi in jih s svojimi fotografijami izdal v štirih zvezkih s skupnim naslovom *Odprti grobovi*.

Da so se Slovenci lahko tako množično naselili v Argentini ima velike zasluge izseljenski duhovnik Janez Hladnik, ki je bil že prej, od tridesetih let dalje v Argentini, delal med ekonomskim valom slovenskih izseljencev, bil neutruden dušni pastir, gradil cerkve, domove, urejal publicistiko, zgradil Slovensko vas. Doma je bil iz Rovt. V Rovtah so mu

ob 50-letnici smrti postavili zelo lepo razstavo, ki govori o njegovem življenju in delu in je s svojimi panoji in vitrinami obiskala tudi Gorico. Na odprtju jo je predstavil njen avtor Jože Leskovec. Veliko so vedeli o njegovem delu v Argentini, skoraj nič pa o času, preden je šel čez Atlantik, je povedal. Zato so na razstavi poudarili prav to obdobje. Če bi Slovenci imeli kot Judje v Izraelu park z imeni pravičnikov med narodi, bi moral imeti msgr. Hladnik najvišje mesto, je dejal Leskovec.

Odprtju treh razstav je v veliki dvorani goriškega hrama sledil kulturni program, ki je bil ravno tako argentinsko in slovensko obarvan. V Gorico sta prišla dva odlična in znana glasbenika, solista, ki sta rojena v Buenos Airesu in sta z duhovnega vidika sad odlične formacije, ki jo nudi vaša edinstvena slovenska skupnost. To sta basbariton Marko Fink in bariton Luca Somoza Osterc. Na koncertu samospjevov, ki sta jih izvajala posamezno in v duu, sta se prepletali Slovenija in Argentina, tudi z recitatorjema Marjano Rožanec in Matejem Smolčičem. Verzi Antona Novačana, Mirka Kunčiča, Franceta Papeža, Toneta Kuntnerja ob samospjevih Stanka Premrla, Benamina Ipavca, Slavka Osterca, Antona Nagela in argentinskih Carlos Guastavino, Astor Piazzolla, Manuel Gomez Carrillo. Spored je bil tako sestavljen, da je ponazoril zgodbo Slovencev, ki je moral zapustiti domovino in v tujini hrepeni po njej.

Kot zadnji so goriško publiko, ki je napolnila dvorano, s slovenskimi in argentinskimi plesi navdušili člani otroške in mladinske folklorne skupine Mladika iz Buenos Airesa, ki jo vodi prof. Mirjam Mehle Javoršek. V 13. letu plodnega delovanja je bila na turneji po Sloveniji od 15. maja in je z nastopom v Gorici zaključila svoj obisk v matici. Mladikovci so prišli v Slovenijo ob 25-letnici slovenske državnosti in 200-letnici osamosvojitve Argentine, kar so prikazali tudi z nastopom. Pred goriško publiko so se predstavili

s spletom folklornih plesov. Na začetku se je mladinska skupina zamejski publiko poklonila z rezijanskimi plesi, sledili so plesi iz ljubljanske tradicije, nakar je na oder stopila otroška skupina s plesi na narodne pesmi, nastop so zaobjeli mladostniki z argentinskimi ritmi in koreografijami Malambo, Escondido de las palmas, Fortinera. Prisotne je nagovorila Tatjana Modic, publika pa je nastop spremljala z navdušenimi aplavzi.

Bil je to nepozaben večer, ki bo odmeval v srcih goriških ljudi še dolgo, ostal bo v neizbrisnem spominu.

Erika Jazbar

NOVICE IZ SLOVENIJE

PODPOVPREČNA SPRETNOST ODRASLIH

Raziskava spretnosti odraslih 2016, ki jo je izvedla Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj - OECD, je pokazala, da so odrasli v Sloveniji v povprečju po pismenosti, znanju računanja in sposobnosti reševanja problemov v tehnološko razvitih okoljih pod povprečjem držav članic OECD. Se je pa pismenost v zadnjih dveh desetletjih precej izboljšala.

NAJPREJ KREKOVA, POTEM RAIFFEISNOVA, ZDAJ KBS BANKA

Ameriški sklad Apollo in Evropska banka za obnovo in razvoj sta končala postopek prevzema slovenske podružnice Raiffeisen banke in tako tudi uradno postala lastnika te banke. Od 1. julija banka nastopa pod novim imenom KBS banka, drugače pa se za njene stranke in zaposlene naj ne bi nič spremenilo.

SPREMEMBA IMENA, PA NIČ DRUGEGA

Pivovarna Laško in Pivovarna Union sta odslej združeni v družbo z imenom Pivovarna Laško Union s sedežem v Ljubljani. Zaradi tega ne bo ukinjen noben program, obe pivovarni bosta tako še naprej varili in polnili vsaka svoje pivo ter polnili vodo in brezalkoholni program. O imenu združene družbe in spremljajočih aktov je odločala skupščina Pivovarne Laško, ki je poleg tega sklenila, da nova družba Pivovarna Laško Union ne bo delniška družba, ampak družba z omejeno odgovornostjo.

STARI MLADI LEVI

S koncertom legendarne glasbene skupine Mladi levi se je v Festivalni dvorani na Bledu začel 21. Festival Bled. Mladi levi so ob 50-letnici delovanja predstavili osvežen in predelan repertoar ter postregli z glasbo, ki je še vedno mlada, je povedal umetniški vodja Festivala Bled Jernej Brence.

NOVO HOTELSKO TERMALNO SREDIŠČE

V Občini Šmarješke Toplice, ki je znana po tamkajšnjih termah, si prizadevajo, da bi ob drugem termalnem izviru v občini pri ostankih gradu Klevevž s partnerji zgradili reprezentativni in unikatni samooskrbni hotelski center s poudarkom ekološke pridelave na širšem območju. Z novim hotelskim središčem bi prišli do več kot 200 novih delovnih mest.

MANJ KOT 100.000

Število registriranih brezposelnih je junija prvič po septembru 2010, ko je bilo na Zavodu RS za zaposlovanje registriranih 97.908 brezposelnih, upadlo pod 100.000. Junija letos je bilo na zavodu prijavljenih 99.795 brezposelnih oseb, kar je 2,4 odstotka manj kot maja in 9,5 odstotka manj kot junija lani.

PRIČAKUJEJO BOLJŠE GOSPODARJENJE Z GOZDOVI

Družba Slovenski državni gozdovi je uradno prevzela upravljanje z državnimi gozdovi. Delo, ki ga je 20 let opravljalo 27 koncesionarjev, bodo razdelili več izvajalcem, z razpisi za posamezna dela. Koncesijski model je dajal slabše rezultate od pričakovanih, saj ni bil spodbuda gozdno lesni verigi, je ob tem ocenil pristojni minister Dejan Židan, ki zaradi novega modela pričakuje boljše gospodarjenje.

PO SVETU

TURČIJA NA PREPIHU

Letošnje najbolj krvavo dejanje v Carigradu so izvedli državljani Rusije, Uzbekistana in Kirgizije. Na največjem letališču v Turčiji so se na tamkajšnje potnike najprej spravili z avtomatskimi puškami, nato so se vsi trije razstrelili. Življenje je izgubilo najmanj 43 ljudi. Odgovornosti za teroristični napad za zdaj ni prevzel še nihče, a turške oblasti s prstom kažejo na Islamsko državo. Turška policija je v mestu izvedla 16 hišnih preiskav in prijela 13 osumljencev. Turčija je država na prepihu. Tako je dejstvo, da je bilo v Turčiji v tem letu že šest večjih terorističnih napadov, če izvajamo zadnjega.

TUDI V BAGDADU

V nakupovalni četrti iraške prestolnice Bagdad je prišlo do samomorilskega bombnega napada, za katerega je odgovornost že prevzela skrajna skupina Islamska država. Prišlo je tudi do drugega napada. V obeh je bilo nad 120 mrtvih. To je najbolj smrtonosen letošnji napad v Bagdadu. V Bangladešu pa so razglasili dvodnevno žalovanje, potem ko so Džihadisti v restavraciji v prestolnici Daka v petek zajeli in ubili 20 talcev. Policija je objavila fotografije in imena šestih ubitih napadalcev. Sedmega so

PISALI SMO PRED 50 LETI

VESELI DOM

Učna knjiga za višje oddelke slovenskih šol - Toronto 1965. Je to, mislim, druga učna knjiga, ki je izšla tostran oceana. (Prva je bila **Naša beseda**, Buenos Aires 1951.) Ima 224 strani. ...

Veseli dom je namenjen slovenskim šolam v Kanadi (morda tudi v USA in kje drugje). Tistim šolam, ki so si jih organizirali Slovenci, ki so prišli v Kanado iz taborišč v Evropi po drugi svetovni vojni (glej stran 128). Lepo bi bilo, ko bi bilo to kje bolj vidno nakazano. Da je to pravzaprav učna knjiga nove, ideološke emigracije. Pa da bi bil tu in tam tudi kak članek, ki bi to dejstvo potrjeval. Tedaj bi knjiga gotovo veliko bolj služila svojemu namenu!

SLOVENC V ARGENTINI

Praznik slovenske pesmi - Gallusov koncert.

Slomškov dom je v nedeljo, 26. junija popoldne organiziral v dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu koncert, ki je nosil ime - praznik slovenske pesmi in katerega dobiček je bil namenjen gradnji Slomškovega doma. Dvorana je bila polno zasedena. ...

Gallus nam je nudil, kakor vedno, lep večer. Morda bo vendar po tem uspehu pripravil najboljši izbor in ga posnel na ploščo, ki bi mogle domačnost, bogastvo in lepoto slovenske pesmi ponesti v slovenske domove, kamor po vsej pravici spadajo.

Dvajsetletnica mature. V ponedeljek, 20. junija, so se zbrali v Slovenski hiši v Buenos Airesu bivši študentje, ki so leta 1946 na begunski gimnaziji v Serviglianu (Italiji), polagali redno maturo ... Slavje se je začelo z zahvalno mašo, ki jo je daroval msgr. Anton Orehar in pri kateri sta stregla tedanja maturanta č. Gg. Milan Povše in Tone Škulj.

Od bivši maturantov so bili navzoči: Ahčin Jure, Kovač Katica, Kovač Marjana por. Batagelj, Kožar Stane, Kramar Radojca por. Šušteršič, Marolt Joža vd. Marin, Povše Milan, Prijatelj Kristina por. Breznikar, Škulj Tone in Terčič Remigij. Od profesorjev pa so se udeležili večera: ravnatelj Ivan Prijatelj, razrednik Jože Osana, msgr. Anton Orehar, dr. Jože Krivec, Alojzij Geržinič, Janez Perharič in Jože Omahna. ...

Osebnostne novice. Družinska sreča. V družini Doriana Hellerja in njegove žene ge. Slavke roj. Bavčar, se je rodil sinček. Iskreno čestitamo!

(*Svobodna Slovenija*, 7. julija 1966 - št. 26)

prijeli in ga zaslišujejo. Za žrtve pa je po opoldanskem nagovoru molil tudi papež Frančišek.

LONDON NAJ POHITI

Voditelji 27 članic Evropske unije so v belgijski prestolnici zasedali brez predstavnika Velike Britanije. Njen premier David Cameron jih je seznanil o razmerah na Otoku po referendumu, na katerem so volivci podprli izstop države iz povezave. Nakazal jim je tudi, kakšni naj bi bili prihodnji odnosi Bruslja in Londona. Voditelji 27 članic Evropske unije pričakujejo, da bo vlada Velike Britanije čim prej sprožila ustrezne postopke. V belgijski prestolnici se medtem mudi predstavnica Škotske, ki je na referendumu v veliki meri glasovala za obstanek Otoka v povezavi. Išče načina, da bi Škotska ostala v Uniji.

POLJSKA NADZIRA PREHODE

Poljska zaradi vrha zveze NATO konec tedna in obiska papeža Frančiška konec meseca je s ponedeljkom začasno znova uvedla kontrolo dokumentov na 285 mejnih prehodih, pristaniščih in letališčih. Dokumente bo treba ob vstopu v državo pokazati do 2. avgusta. Notranje ministrstvo napoveduje tudi mobilne mejne kontrole.

RESUMEN DE ESTA EDICION

ENCUENTRO EN CASA

Todos los años a fines de junio y comienzo de julio Ljubljana se transforma en punto de encuentro de numerosos eslovenos que, llegados de todas partes del mundo, visitan su patria de origen. Este año fue un momento especial, ya que coincidió con los 25 años de independencia. Fue un sello especial para el encuentro que desde hace 16 años se realiza en el parlamento. También fue la sexta vez del gran programa cultural "Bienvenidos a casa", que organiza la Oficina para los Eslovenos por el Mundo. Durante dos días participaron coros, solistas y conjuntos folclóricos de los más distintos países. Destacamos la intervención del Octeto Esloveno de Mendoza y el grupo de estudiantes secundarios RAST, que se encontraban allí en su viaje de egresados. Fue una megafiesta que unió a tantos emigrantes con sus raíces. (Pág. 1)

FIESTA EN MENDOZA

También la comunidad eslovena en Mendoza celebró los 25 años de la independencia eslovena. El acto tuvo lugar el mismo día 25 de junio en la Playa República de Eslovenia, en la capital mendocina. Acondicionada y embellecida, la plaza recibió un nutrido número de eslovenos y sus descendientes, así como amigos, que juntos celebraron el magno acontecimiento. Abanderados, himnos y palabras alusivas fueron parte de los festejos. Los niños interpretaron bailes folclóricos y el coro cantó diversas canciones: eslovenas, memoria de la lejanía; y argentinas, en agradecimiento a la generosidad de esta tierra. La fiesta culminó y los presentes pudieron disfrutar de exquisitas culinarias eslovenas y bebidas típicas. (Pág. 3)

BUENOS AIRES CELEBRÓ ESLOVENIA

En nuestra capital el acto central por la independencia eslovena también tuvo lugar el mismo día del aniversario: el sábado 25 de junio. Con la colaboración del Gobierno de la Ciudad fue montada una estructura de escenarios y stands, para un día de festejos. La jornada comenzó con una misa de acción de gracias en la catedral metropolitana, celebrada por el arzobispo de Corrientes, Mons. Stanovnik, el obispo de Catamarca, Mons. Urbanc y numerosos sacerdotes. El lleno fue total y los paisanos agradecieron a Dios los favores recibidos por su patria. Después, durante toda la tarde, en el escenario de Av. De Mayo y Perú desfilaron coros, conjuntos y grupos folclóricos, entusiasmado al numeroso público que no cesaba en sus aplausos. Mientras tantos en numerosos stands los visitantes pudieron disfrutar los típicos platos eslovenos. El acto central tuvo lugar pasadas las cinco de la tarde. Hubo discursos enfatizando el valor de la fecha y el sentimiento de alegría por la independencia. Después desfilaron nuevamente los conjuntos y hubo un momento especial del coro de niños que cantaron a Eslovenia; y los coros unidos de la colectividad, poniendo la nota emotiva a la celebración. Buenos Aires celebró Eslovenia y los eslovenos celebraron en Buenos Aires. (Págs. 4 y 5)

ARGENTINA EN GORICA

En esa ciudad insigne de Pomorska tuvo lugar el 3 de junio un importante acto cultural, que bajo el título "Rostros de dos patrias" enlazó Argentina y Eslovenia. Se trató de tres exposiciones: sobre la vida del padre Hladnik, precursor de la colectividad; las fotos de los refugiados tras la segunda guerra mundial; y la inmensa obra de Tone Oblak, inmenso artista esloveno en la Argentina. Alocuciones de estudiosos introdujeron al tema tras lo cual numeroso público pudo apreciar las obras y los documentos expuestos. Hubo un detalle emotivo y simpático: el acto coincidió con la visita del conjunto folklórico infantil y juvenil "Mladika" de Naš dom de San Justo, que regaló a los presentes hermosos bailes folclóricos eslovenos y argentinos. Fue una fiesta de confraternidad de dos culturas. (Pág. 6)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Jorge Komar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **svobodna.ba@gmail.com**
Za Društvo ZS: Jure Komar / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Metka Mizerit, Marko Kremžar, Božidar Bajuk, Martin Sušnik, Marko Vombergar, Erika Jazbar in Jure Urbančič.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina in Časnik.si.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ XXXX.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ XXXX.-; beli papir \$ XXXX.-; Bariloche; \$ XXXX.-; obmejne države Argentine, XXX.- US dol.; ostale države Amerike, XXX.- US dol.; ostale države po svetu, XXX.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, XXX.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: **info@vilko.com.ar**

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhaki - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Farreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones - Asesoramiento nueva ley de ajuste previsional. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4482-5606 Cel: 15-6447-9683 mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

Planika catering - Ani Rode

Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com. ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

PSICOLOGIJA

Lic. Verónica. Selan - M.N. 61199. Psicoterapia individual, de pareja y familia. Atención psicológica para adolescentes y adultos. Libertad y Av. Corrientes - Zona microcentro-Tribunales. Tel.: 15 5869 8650. E-mail: veroselan@yahoo.com.ar
Horario de atención: Lunes a Viernes 9 a 13 hs.DARUJTE V
TISKOVNI SKLAD!

OBVESTILA

SOBOTA, 9. julija:

Poslovilni večer odbojkarjev v Našem domu ob 21. uri.

NEDELJA, 10. julija:

46. mladinski dan v Slomškovem domu, ob 8. uri tekmovanje, ob 12. sv. maša in ob 19,30 prizor »Poročena, z otroki«.

ČETRTEK, 21. julija:

Z.S.M.Ž. San Martín vabi na mesečni sestanek v Domu ob 16. uri.

Naš elektronski naslov

Lepo prosimo naše dopisnike, sodelavce, oglaševalce in bralce, da vso pošto na teden naslovijo izključno na:

svobodna.ba@gmail.com

Hvala za razumevanje.

Uredništvo in uprava
Svobodne Slovenije

V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Šport združuje mladino!

Šport združuje mladino! Jo poveže in obogati. Vzbudi stike in najlepše odnose.

Društvo Slovenija v Svetu (SVS) prireja 3. Svetovno prvenstvo za Slovence v zamejstvu in po svetu, ob 25 letnici osamosvojitve Slovenije. Ta se bo vršil od 15. do 17. julija 2016. Slovenski odbojkarji iz Argentine smo se temu vabilu odzvali. Po prvenstvu bomo s pomočjo Slovenske odbojcarske zveze priredili tudi prijateljske tekme po raznih mestih Slovenije. Spre-

jeli nas bodo: Kranj, Ljubljana, Št. Jošt, Logatec, Nova Gorica in Žužemborg.

Meseca decembra smo pričeli s projektom, da bomo uresničili našo prisotnost v prelepi Sloveniji. Tekmovali bomo ter jo bolje spoznali, čutili ... Ob ponedeljkih in sredah se dekleta in fantje raznih slovenskih domov - San Justo, Ramos Mejía, San Martín, Castelar - zberemo, da resno ter navdušeno treniramo. Tekme, ki jih odigramo ob sobotah oz. nedeljah nam

pomagajo, da pregledamo opravljeno delo. Ob vsakem srečanju občutimo prijateljsko vzdušje, ki nas utrjuje in krepi.

Naj nas dobri Bog in Marija Pomagaj spremljata kakor do sedaj, obogatita vsakega posameznega člana in skupino ter posredujeta sedanji in prihodnji mladini prave stike medsebojnega odnosa.

Prof. Jure Urbančič
Glavni vodja in trener

SLOVENCİ IN ŠPORT

BRON NA 800 M

Slovenski rekorder Žan Rudolf je na atletskem mitingu v švedski Sollentuni z izidom

sezona zasedel tretje mesto v teku na 800 m in za svojim državnim rekordom zaostal 98 stotink. Slovenski rekord, 1:46,00, je postavil 1. junija lani v Velenju in s tem je izpolnil tudi normi za lansko svetovno prvenstvo ter tudi

mednarodno za letošnje olimpijske igre v Rio de Janeiru.

JUDOISTI ZAČELI Z DVEMA MEDALJAMA

Mongolski Ulan Bator gosti zadnjo tekmo judoistične velike nagrade pred olimpijskimi igrami v Rio de Janeiru. Prvi dan sta bronasti medalji osvojila Andreja Leški v kategoriji do 57 kg in Andraž Jereb v kategoriji do 66 kg.

ODBOJKARJI ZA STOPNIČKO VIŠJE

Slovenska moška odbojcarska reprezentanca je zmagovalka tretje skupine svetovne lige. V finalu zaključnega turnirja v Frankfurtu so evropski podprvaki premagali gostitelje, zmagali s 3:1 in se v svojem debiju v tem tekmovanju uvrstili v drugo kakovostno skupino. Slovenci pred 2200 gledalcev v Frankfurt Areni v prvih dveh nizih niso imeli nobenih težav. Čeprav so jih mnogi postavljali v

vlogo favoritov, pa nihče ni pričakoval, da bodo tako močnejši. Od Nemcev so bili boljši v vseh elementih, niso imeli niti ene slabe točke in so se do vodstva z 2:0 praktično sprehodili.

DVA SLOVENSKA REKORDA V PLOVANJU

Slovenska plavalka Anja Klinar je na odprtem prvenstvu Francije v Vichyju z dosežkom 8:25,68 izenačila slovenski rekord Tjaše Oder na 800 m prosto. Plavalka je nato dosegla še nov slovenski rekord na 400 m prosto. Z izidom 4:06,35 je za dve stotinki sekunde izboljšala rekord reprezentančne sotekmovke Sare Isaković iz leta 2008.

IZ PREVIDNOSTI OSTALI DOMA

Slovenski telovadci bi morali tekmovati na svetovnem pokalu v športni gimnastiki v turškem Mersinu, vendar so se po terorističnem napadu na osrednjem letališču v Istanbulu odločili, da raje ostanejo v domovini. Proti Istanbulu bi morali odleteti ne na letališče Atatürk, kjer se je v zgodil teroristični napad, temveč bi na letalo v Mersin prestopili na letališču Sabiha Gökçen.

»Blagor čistim v srcu,
kajti ti bodo Boga gledali.«
Mt 5, 9

Prijateljem in znancem sporočamo, da je 23. junija 2016, v 94. letu življenja, odšel k večnemu počitku naš ljubi mož, očka, stari ata, brat in stric, gospod

JOŽE ČAMPA

Naj te Bog sprejme z večno ljubeznijo.

Zahvaljujemo se g. Jožetu Bokaliču za molitve ob krsti, daritev sv. naše in nagovor,

Prisrčna zahvala ge. Miri Igljič roj. Draksler za stalno spremljavo v bolezni: tudi vam vsem, ki ste se prišli posloviti od njega in se udeležili sv. maše.

Žalujoci:

žena **Alojzija roj. Draksler**;
sin **Marjan**;
vnuki **Cecilija, Damijan, Fernando** in **Fakundo**;
sestre **Nežka, Angela** in **Albina**
ter ostalo sorodstvo.

Argentina, Slovenija, Kanada